

TREBALL COMUNITARI EN L'ATENCIÓ ALS TRASTORNS MENTALS GREUS A LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA.

Roser Pérez Simó.

Discussió

El debat es centre fonamentalment en els següents punts:

- **A** - Les ponències de les treballadores social ens porten a debatre sobre les diferents formes de treball social i ha diferenciar el que son els recursos socials com a part de la xarxa del que és el treball social com a part de l'estratègia terapèutica i del procés terapèutic dels pacients.
- Queda clar que "buscar recursos" és una forma de col·laborar en l'estratègia terapèutica i que la utilització dels recursos per part dels pacients té el seu paper en l'evolució de la malaltia i en la potenciació de les parts sanes dels pacients i de les famílies. Per tant a tota intervenció des de treball social se l'ha de reconèixer com una eina terapèutica més de l'estratègia que s'hagi dissenyat des del CSMIJ o de qualsevol altre equipament de Salut Mental.
- Una altra cosa és el que ens presenta la TS de l'EAIA que parla des d'un equipament social que s'articula, es coordina o col·labora amb els equipaments de Salut Mental.

B – La xerrada sobre l'escola porta també a serioses reflexions.

Parlem d'una escola del segle XIX per alumnes del segle XXI i de la necessitat de que la institució escolar s'adapti a les formes de ser nen i adolescent d'aquest moment.

Es senyalen les dificultats de l'obligatorietat de l'ensenyament fins als 16 anys i fins i tot la obligatorietat per ella mateixa i el significat que això té especialment per els adolescents.

Es parla també de les actituds actuals que consisteixen en delegar les responsabilitats educatives i que l'escola, junt amb altres experts es veu sobrepassada per aquesta delegació

En aquest debat s'assenyala la diferencia entre la relació de l'alumne amb la institució escolar com a bloc y el paper "terapèutic" que alguns mestres tenen pels alumnes malgrat aquest continuïn amb trastorns de comportament.

La treballadora social del EAIA ha parlat de del rol del que ella anomena "tutors de resiliència" que els educadors poden assumir a través de la relació que estableixen amb els residents i s'acorda que també a alguns mestres els alumnes els hi atorguen aquest rol.

C.- Es posa de manifest la duplicitat fins al infinit de recollida d'informació i de demandes al usuaris de forma que es necessària la figura d'un referent per els casos que impliquin a varis recursos de la xarxa.

D. - S'obre un debat sobre el significat de lo comunitari i s'acorda que no només es una forma de treball que tingui en compte els recursos comunitaris i la comunitat per ella mateixa, sinó que es refereix, també, a un forma de pensament i de praxis assistencial.

E. - Es posen sobre la taula les dificultats que generen les sobresaturacions del equips.

Parlant de dificultats es té en compte que en el nostre moment social són rellevants les notícies sobre la crisi, la violència de gènere, el atacaments... i totes les desgracies possibles son motiu d'informació. En aquest sentit es recomana als equips un equilibri entre l'atenció als bons resultats i a les experiències positives front a l'atenció a les dificultats i a les terapèutiques que fracassen com un forma d'evitar el desànim dels equips i reflexions innecessàries sobre la praxis.